

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-25670
Den 13. januar 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 532 (MOF alm. del) stillet 16. december 2020 efter ønske fra Zenia Stampe (RV).

Spørgsmål nr. 532

”Kan ministeren oplyse, hvilke krav der stilles til den faglige vurdering af, om etablering eller udvidelse af et husdyrbrug kan gøre skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde, herunder beskyttede arter, jf. bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter uanset beskyttelsesniveauet? Og kan ministeren i den forbindelse uddybe, hvad der konkret menes med husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 36, stk. 7, hvor der står, at der ”ved skade forstås, at det på et konkret eksperimentelt videnskabeligt grundlag kan dokumenteres, at ammoniakpåvirkningen fra husdyrbruget med det ansøgte vil medføre en påviselig biologisk ændring af et internationalt naturbeskyttelsesområde, herunder beskyttede arter, selvom beskyttelsesniveauet i denne bekendtgørelse er overholdt”, og om denne bestemmelse overhovedet er forenelig med habitatdirektivets krav om et forsigtighedsprincip.”

Svar

Det følger af husdyrreguleringen, at kommunen skal meddele afslag på en ansøgning om godkendelse eller tilladelse, hvis skade på et internationalt naturbeskyttelsesområde, herunder beskyttede arter, ikke kan forhindres, selvom beskyttelsesniveauet for ammoniak m.v. overholdes.

Kommunens forpligtelse til at meddele afslag i visse situationer har et yderst snævert anvendelsesområde. Ved skade forstås således, som nævnt i spørgsmålet, at det på et konkret eksperimentelt videnskabeligt grundlag kan dokumenteres, at ammoniakpåvirkningen fra husdyrbruget med det ansøgte vil medføre en påviselig biologisk ændring af et internationalt naturbeskyttelsesområde, herunder beskyttede arter, selvom beskyttelsesniveauet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen er overholdt.

Afslagsforpligtelsens yderst snævre anvendelsesområde hænger sammen med, at bekendtgørelsens beskyttelsesniveau for ammoniakpåvirkningen er fastsat ud fra bedste videnskabelige viden, som sikrer, at der med overholdelse af dette beskyttelsesniveau ikke vil kunne påvises en biologisk ændring af naturområderne. Det er Miljøministeriets vurdering, at der dermed også er taget højde for forsigtighedsprincippet i reguleringen.

Lea Wermelin

/

Nina Møller Porst